

Florian Meisenberg

Confessions of a Mask

September 16th - November 6th, 2022

Confessions of a Mask derives its title from a 1949 novel of the same title by a Japanese author Yukio Mishima. Set in a heavy patriarchal society during the ultra-right wing militarist moment in Japan, the novel narrated through a lens of a young homosexual man, raises questions around the subject of the ability of love in the times when love is heavily controlled, manipulated and in the end excluded. When and if love at all is possible in a society which struggles to recognize one-another as equal, valid and true. Fascinated by the idea of a 'false personality' and 'a reluctant masquerade' critically addressed by the author in the novel, Meisenberg continues his research into binaries, such as, actual and virtual, graciously pointing at the beliefs of true and false in the exhibition's cross-media dialogue, where the line between painting and sculpture is blurred.

The exhibition gathers Meisenberg's recent body of work, most of which has been created in situ throughout the summer of 2022, as well as a selection of his video work dating back to 2011. Apart from a painful subject matter which resonates with Georgia's past few decades of LGBTQ+ and sexual liberation struggle, the exhibition raises various questions around painting itself.

Walking into the gallery, the viewer is confronted with a painting, *Bodies in regression (Max Mathews), 2022*, blocking the door to the front entrance of the exhibition space. Directed to enter the exhibition space through another door on the left-hand side and following the architecture of the space, the viewer ends up in the final room, situated at the back of the work. Hanging on the front door's glass window, the viewer now is able to see through the painting. This way, *Bodies in regression (Max Mathews), 2022* becomes an anchor and a compass for navigating the space but also a tutorial for a reenactment of the title of the show. By masking the door, its insight is unveiled only after experiencing the show as a whole, culminating in an installation of three works of moving image. It's as if the exhibition itself is structured around the idea of a mask (or painting) and what it covers, whereas the casual documentary style footage twists into a dramatic, at times hard to face reality, unmasking its chore.

Alongside the abstract and figurative painting, throughout the exhibition various flowers, fruits and vegetables collected in markets over the past few months in Tbilisi, dry and shrink inside the nets of black PLA filament. The feeling of a shrinking heart, aging bodies and mortality is delicately addressed through the presented sculptures. What are we looking at when looking at the sculptures? Based on a wire-frame modeling technique, the sculptures resemble original shapes and sizes of the objects they encompass, standing as ghosts, firmly occupying the space once belonging to them, a memorial of their initial, original shapes. The black nets are drawn in space using a 3D filament pen, thus extending borders of painting and sculpture, simultaneously addressing questions of time and space.

Apart from a recurring subject of love, real and fake, actual and virtual, life and death and life and its simulation, Meisenberg's exhibition raises a question of how, if at all, can a painting be time-based? Working on time-based media over the course of his career, Meisenberg's relationship with time changes from one media to another. *Confessions of a Mask* once again asks for our attention to time, there in front of us progressing as in the bodies in regression.

Florian Meisenberg (b. 1980) studied Art at the Kunstakademie Düsseldorf with Peter Doig and has participated in exhibitions in numerous institutions: Simone Subal Gallery, New York; Kate Mac-Garry, London; Wentrup Gallery, Berlin; Avlskarl, Copenhagen; Mendes Wood, Sao Paulo; Francois Ghebaly, Los Angeles; Kölnischer Kunstverein, Cologne; Kasseler Kunstverein, Kassel; ICA Philadelphia; Schirn Kunsthalle Frankfurt; Henie Onstad Kunstsenter, Oslo; Bundeskunsthalle Bonn; Kunstpalais, Erlangen; Deichtorhallen, Hamburg; Queens Museum of Art, New York; Boros Collection, Berlin; Zabłudowicz Collection, London; Kunstparterre, Munich). He lives and works in NY.

ფლორიან მაიზენბერგი 'ნიღბის აღსარება'

16 სექტემბერი - 6 ნოემბრის, 2022

გამოფენა 'ნიღბის აღსარება' სათაურს იღებს იაპონელი მწერლის, იუკიო მიშიმას 1949 წლის ამავესახელწოდების მოთხრობიდან. მოთხრობა, იაპონიაში პატრიარქალური საზოგადოების ულტრა მემარჯვენედა მილიტარისტულ ისტორიულ მომენტს აღწერს ჰომოსექსუალი მამაკაცის თვალთახედვით და სვამს კითხვას ასეთშიმე გარემოში სიყვარულის შესაძლებლობის თაობაზე - როგორც ინდივიდებს შორის, ისე საზოგადოების, როგორც გარკვეული მთლიანობის შორის. როდის დგება, თუ საერთოდ, სიყვარულის შესაძლებლობის დრო ისეთ საზოგადოებაში, რომელსაც უჭირს აღიაროს ერთმანეთი, როგორც თანაბარი, ქმედითი და სწორი. 'სრუ პიროვნების' და 'მასკარადის' შინაარსითაგონებული, ცნებები, რომლებიც ავტორის მიერ კრიტიკულად არის განხილული ნაწარმოებში, მაიზენბერგი აგრძელებს კვლევას ბინარულ ოპოზიციებში, როგორცაა: ვირტუალური და აქტუალური და გამოფენაზე წარმოდგენილ სხვადასხვა მედიების დიალოგისას დახვეწილად მიუთითებს რწმენებზე, როგორცაა: ნამდვილი და ტყუილი.

გამოფენა კრავს ფლორიან მაიზენბერგის ბოლო პერიოდში შექმნილი ფერწერის და სკულპტურის სერიას, 2010-იანი წლების რამდენიმე ვიდეო ნამუშევართან ერთად. საქართველოს უახლესი ისტორიის მტკივნეულ ასპექტებთან რეზონირების გარდა, როგორცაა ადამიანის უფლებები, სექსუალური თავისუფლება თუ ქვიარ უფლებების ბრძოლა, გამოფენა სვამს კითხვებს თავადფერწერის გარშემო. საგამოფენო სივრცეში შესვლილას მაყურებელს ეგებება ფერწერა 'სხეულები რეგრესიაში (Max Mathews)', 2022, რომელიც შესასვლელს მთლიანად ბლოკავს მნახველისგან. ასე იქცევა ეს ნამუშევარი მაყურებლის ორიენტირად და გამოფენის მთავარ ღერძად, რომელიც განკარგავს საგამოფენო სივრცეში მის ნავიგაციას. გამოფენის სრული ნახვის შემდეგ, მაყურებელი ისევ 'სხეულები რეგრესიაში (Max Mathews)', 2022-სთან ხვდება, ამჯერად უკნიდან. საგამოფენო სივრცის ბოლოოთახში, სადაც გამოფენის კულმინაციას მაიზენბერგის ადრეული სამი ვიდეოა წარმოდგენილი, მას ფერწერაში გახედვა შეუძლია. დოკუმენტური მასალისგან შექმნილი დრამატული შინაარსის მოძრავი გამოსახულება, იქცევა გამოფენის სინამდვილედ, რომელსაც ნახატი თუ 'ნიღბი' ფარავს.

აბსტრაქტული და ფიგურატიული ფერწერის ნიმუშების გვერდით, საგამოფენო სივრცის კედლებზემავ ქსელებში გახვეული, ხელოვანის მიერ თბილისის ბაზრებში ბოლო რამდენიმე თვის მანძილზემეგროვებული სხვადასხვა ყვავილი, ხილი და ბოსტნეული კიდია და ჭკნება. მათულის ბადისპრინციპით შექმნილი ფილამენტის სკულპტურები, თავიანთი შიგთავსის პირველად ფორმას დაზომას იმეორებენ და მათი აჩრდილებივით წარმოგვიდგენიან სივრცეში. შავიქსელები 3 დე კალმის მეშვეობით არის დახატული სივრცეში. სკულპტურები, ამგვარად, კითხვის ნიშნის ქვეშ აყენებს ფერწერისა და სკულპტურის საზღვრებს. ბადეებში გახვეული შეკუმშული, ზომაში დაპატარავებული, ან მთლიანად დალეული სხეულები გულის შეკუმშვის გრძობას აღძრავს მაყურებელში. ამ ობიექტებით ხელოვანი დელიკატურად ეხება სიცოცხლის და სიკვდილის მარადიულ თემებს და საკუთარი ხელოვნებისთვის დამახასიათებელ მოტივს - დროს და მის მდინარებას. გამოფენა სვამს კითხვას, როგორ, თუკი საერთოდ, შეიძლება იყოს ნახატი დროს-დაფუძნებული?

თავისი შემოქმედების ისტორიის მანძილზე დროს-დაფუძნებულ მედიებზე მუშაობისას, ფლორიან მაიზენბერგისურთიერთობა დროსთან იცვლება ერთი მედიიდან მეორეზე. 'ნიღბის აღსარება' კიდევ ერთხელ იხმობს მაყურებელს ყურადღება მიაქვოს დროს, რომელიც მის თვალწინ მიმდინარეობს, როგორც სხეულები რეგრესიაში.

ფლორიან მაიზენბერგი (დაბ. 1980 წ.) სწავლობდა დუსელდორფის აკადემიაში პიტერ დოიგის კლასში. მას შემდეგ მიუღია მონაწილეობა მრავალ გამოფენაში, როგორც საჯარო ისე კომერციულ სივრცეში: სიმონ სუბალის გალერეა ნიუიორკში; ქეთ მაკ გერი, ლონდონი; უენტორუპისგალერეა, ბერლინი; AVI Skarl, კოპენჰაგენი; MendesWood, საო ჰაოლო; კიოლნის ქუნსთვერაინი, კიოლნი; კასელის ქუნსთვერაინი, კასელი; ფილადელფიის თანამედროვე ხელოვნების ინსტიტუტი; ა.შ.შ., ბუნდესქუნსთჰაუსი, ბონნი; ქუინსის მუზეუმი, ნიუ იორკი; ბოროსის კოლექცია, ბერლინი და სხვ. მაიზენბერგი ცხოვრობს და მუშაობს ნიუ იორკში, ა.შ.შ.